

henholdsvis 12,000 Kr. til Korsør Havn og 5,000 Kr. til Nyborg Havn. Noget egentlig Godkjendelse af Overenskomsten har den høitærede Minister ikke stillet Forslag om, men jeg antager, at det har været den høitærede Ministers Mening, at den skulde altsaa stiltiende godkjendes, og i alt Fald have vi maattet afvente Forslag derom fra den høitærede Ministers Side. Udvalget har imidlertid troet selv at burde tage Sagen i sin Haand og at optage Spørgsmaalet om, hvor megen Erstatning der burde ydes de paaagjældende Havne i Henhold til Lov af 23de April 1881. Ved denne Lov blev der i § 4 efter et af Indenrigsministeren stillet og af hele Udvalget tiltraadt Forslag bestemt, at det forbeholdes nærmere Afgjørelse, hvilken Ordning der bliver at træffe overfor Havnene ved Korsør og Nyborg i Anledning af Anlæget af Dampfærgehavnen. Den høitærede Indenrigsminister udtalte ikke noget Videre til Motiveringen af dette Forslag, idet han kun yttrede — hvis jeg tør oplæse nogle faa Linier af, hvad der blev sagt ved den Leilighed — at det af ham stillede Endringsforslag havde til Hensigt gennem Forhandling med de paaagjældende Kommuner at tilbeiebringe en Overenskomst angaaende det Bederlag, der mulig kunde tilkomme for Skibs- og Vareafgifter i Korsør og Nyborg Havn, og Ordføreren tiltraadte dette paa hele Udvalgets Vegne. Han udtalte, at man selvfølgelig gaar ud fra, at ved Siden af, at den høitærede Minister i disse Forhandlinger vil varetage Statskassens Interesse, vil han ogsaa søge Overenskomst med de vedkommende Havnebestyrelser paa en saadan Maade, at der ikke vil tilspies disse noget egentligt Tab, da man antager, at Ordningen kan finde Sted af dette Forhold paa en saadan Maade, at begge Parter kunne være tjente dermed, og han tilføier, at man antager det for en Selvfølge, at de Summer, som skulle tjene til Afløsning, senere maatte blive Gjenstand for Bevilling paa Finantsloven. Det Forslag, som er bleven stillet fra den høitærede Ministers Side om en Afløsning af 5,000 Kr. til Nyborg og 12,000 Kr. til Korsør, kan Udvalget fuldkommen tiltræde for Nyborgs Vedkommende, og Udvalget maa tillige anse det for ønskeligt, at der paa den nuværende Tillægsbevillingslov træffes en endelig Bestemmelse, saa vidt muligt i alt Fald, fordi de paaagjældende Havne ikke godt kunne være tjente med, at Sagen henstaar uafgjort; thi derved faae de indtil videre en betydelig ringere Sum, end de maatte ellers kunde have Krav paa. Derfor har Udvalget ønsket efter den Hensigt, som Ministeren

har gjort til Udvalget, at søge Forholdet ordnet. For Nyborgs Vedkommende kan, som sagt, hele Udvalget tiltræde den af Ministeren med vedkommende Havnebestyrelse truffene Overenskomst om en Afløsning for 5,000 Kr. aarlig. For Korsørs Vedkommende har Flertallet og Mindretallet i Udvalget ikke kunnet blive enige. Mindretallet tiltræder det af Regeringen stillede Forslag om en Afløsningssum af 12,000 Kr. aarlig. Flertallet kan derimod ikke erkjende, at der i de af Ministeren meddelte Oplysninger foreligger tilstrækkeligt Motiv til at gaa saa høit som af Ministeren foreslaaet. Der er ved Beregningen for disse to Havnes Vedkommende den Forskjel, at i Korsørs Svares Vareafgift af alt gennemgaaende Gods og Kreaturer, som befordres med Postdampskibene, medens der i Nyborg kun Svares Vareafgift baade af Gods og Kreaturer, som med Postdampskibene befordres i gennemgaaende Forbindelse til og fra Nyborg. Dette gjør en stor Forskjel i Beregningen, men da denne Forskjel grunder sig paa tidligere Forhold, anerkjender Flertallet Beretigelsen deraf, og Hensynet dertil er ikke noget Motiv for Flertallet til at fravige Ministers Forslag; det bemærker jeg udtrykkeligt. Derimod kan Flertallet ikke finde det rigtigt, at der for Korsørs Vedkommende kun lægges til Grund for Beregningen de 3 Aar, som ere forløbne, siden den forhøiede Havnetaxt traadte i Kraft den 1ste April 1880, altsaa efter at Håndelen om de sjællandske Jernbaner var foregaaet, og at Beregningen altsaa er stet udelukkende derefter. Det kan næppe erkjendes, at den høitærede Minister har varetaget Statskassens og Publikums Interesse tilstrækkeligt ved paa dette Tidspunkt at stadfæste den forhøiede Varetaxt for Korsør. De sjællandske Jernbaner vare allerede den Gang gaaede over eller vare lige i Færd med at gaa over i Statens Eie, og der kunde forudses en forøget Trafik og tillige, at en Dampfærgeforbindelse snarest muligt vilde blive etableret. Der var allerede nogle Aar i Forveien, nemlig i Samlingen 1874—75, fremsat Forslag derom, og den kom ogsaa i næste Samling. Da nu denne skulde forhandles i Nagsdagen, var det ubekjendt saa vel for Udvalget som for dette Thing, at en saadan forhøiet Havnetaxt var traadt i Kraft, og strengt taget kan derfor Korsørs Havn ikke erkjendes at have nogen moralsk Ret — nogen juridisk Ret er der jo ikke Tale om her — til en større Erstatning end efter den gamle Havnetaxt. Ministeren har imidlertid i sin Beregning lagt den nye Havnetaxt til Grund ved udelukkende at tage Gjennemsnittet af de 3 Aar,